

الف - ۱-غ ۲-غ ۳-ص ۴-ص ۵-ص ۶-غ

ب- ۱-تفکر-منطق ۲-جنس بعید-فصل ۳-جنس ۴-تناقض ۵-تمثیل ۶-اقترانی-استثنایی ۷-صورت-ماده ۸-شعر

ج- ۱-مقصود سخن گفتن نیست تفکر و تعقل است که در سخن گفتن تجلی می کند ۲-تعریف به اعم شده است ۳-روستا-کوه الماس

۴-عموم و خصوص مطلق-تباین ۵-عرض خاص-جنس ۶-رسم ناقص-حد ناقص

۷-شرطی منفصل مانع الجمع-حملی سالبه شخصیه-شرطی منفصل حقیقی-شرطی متصل-حملی محصوره موجه کلی

۸-عکس: بعضی از مستحب ها روزه است نفیض: هیچ روزه ای مستحب نیست متضاد: موجه جزیه متضاد ندارد

۹-نفیض آن صادق است و متضاد آن براساس محتوای آن هم می تواند صادق باشد و هم کاذب ۱۰-استقراء کامل

۱۱-شکل اول-منتج-بعضی گدایان مستحق صدقه نیستند. شکل سوم-عقیم-یکی از دو مقدمه باید کلی باشد

۱۲-تجربه-عقل (بدیهیات)-تاریخ (متواترات)

د- ۱-ترکیب قانونمند قضایای معلوم برای رسیدن به قضیه جدید را استدلال می گویند. قیاس-تمثیل-استقراء

۲-دوم: کلی بودن کبرا و اختلاف دو مقدمه در کیف سوم: موجه بودن صغرا و کلی بودن حداقل یک مقدمه

۳-کار منطق نشان دادن شکل و صورت استدلال است آنچه باعث اشتباه می شود محتوا و ماده قیاس است که دانشمندان در آن با هم اختلاف دارند.

۴-کاملترین نوع استدلال است که صورت آن از شکل های معتبر قیاس است و ماده آن هم از قضایای قطعی می باشد. برهان لمی و انی

۵-بر اساس یک تمثیل نابجا تنظیم شده است- حکم یک جزء به کل داده شده است

۶-صنعتی است که ظاهری استدلال گونه و برهانی دارد ولی برهان نیست مقدمات در عین غلط بودن شبیه به استدلال دارند و انسان را به خطا می اندازد